

V Ě S T N Í K

ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ

Čís. 333

Červenec-srpen 1983

Týden porobených národů ve Washingtoně

Komemorace 25. výročí vyhlášení "Týdne porobených národů" byla zahájena v pondělí 18. července v poslanecké sněmovně obědem pod patronací "National Captive Nations Committee", jehož sponsorsy jsou přední američtí senátoři, jakož i prominentní osobnosti amerického veřejného života. Hlavní projev měla Jeane Kirkpatrick, vyslankyně Spojených států u Spojených národů, ve kterém zdůraznila nutnost každým rokem světu připomenout, kolik miliónů lidí žije v nesvobodě. Závěrečný proslov měl poslanec Samuel S. Stratton, který v něm také vzpomněl své návštěvy v Československu.

Po obědě byla uspořádána konference o údělu porobených národů, na které, mezi jinými promluvili také generál John K. Singlaub, J. William Middendorf III, velvyslanec Spojených států u Organizace Amerických států (Organization of American States), dále člen britského parlamentu, poslanec John Wilkinson. Promluvili také Wahid Kharim, bývalý velvyslanec Afghánistanu u Spojených států a zástupce Angolské Unity, Jeremiah Chituda. Závěrečný projev měl dr. Douglas Darby, býv. člen australského parlamentu.

Večer se konal slavnostní banket. Zahajovací projev měl senátor Jeremiah Denton, který promluvil o některých svých zkušenostech z vězení ve Vietnamu, ve kterém strávil sedm let jako válečný zajatec. Hlavním řečníkem byl Vice President George Bush, který připomněl úděl porobených národů a fakt, že láska ke svobodě a nezávislosti nikdy v srdcích lidu za železnou oponou neuhasne. Připomněl také skutečnost, že totalitní státy musí své hranice střežit a stavět zdi, aby svým občanům znemožnily odchod do svobodné ciziny, a seznámil přítomné s tím, jakým tísnivým dojmem na něj zapůsobila berlínská zeď, když navštívil Berlín. Závěrem vyzval svobodný svět, že nesmí připustit, aby se další státy staly "porobenými národy".

Banket byl zakončen zpěvem "God Bless America". Jednou ze sponsorujících organizací komemorace 25. výročí vyhlášení "Týdne Porobených Národů" byla také Československá národní rada americká.

V úterý, 19. července, byla uspořádána krátká komemorace v Bílém domě, na které promluvil prezident Reagan o údělu porobených národů. Ve svém projevu se také zmínil o údělu lidu Československa.

Ve středu, 20. července, byla uspořádána t.zv. "Ad Hoc Committee on the Baltic States and Ukraine", pod patronací poslanců Donalda Rittera a Briana Donnellyho, recepce pro zástupce etnických skupin, které mají vztah ke střední a východní Evropě. Bylo to v souvislosti se znovuujištěním prezidenta Spojených států neuznat zabránění baltských států Sovětským svazem a závazek Spojených států lidu baltských států a jejich pokračujícímu boji za svobodu. -afa-

Týden Porobených národů ve Washingtoně

Na jiném místě přinášíme celkovou zprávu o letošní komemoraci "Týdne Porobených Národů" v hlavním městě Spojených států. Níže uvádíme text projevu prezidenta Reagana na komemoraci v Bílém domě, která se konala v úterý, 19. července. President Reagan prohlásil, že Američané zdůrazňují svoji solidaritu s porobenými národy, protože byly zbaveny své svobody a nezávislosti - ne svou vlastní vinou, nýbrž nedemokratickými zásahy diktátorů a tyranů. President Reagan řekl doslova toto: "Dnes promlouváme ke všem lidem ve Východní Evropě, ke všem těm, kdo jsou odděleni od svých sousedů a přátel Železnou oponou. Každý občan je v pasti tyranie, at' již je to na Ukrajině, v Mad'arsku, Československu, na Kubě nebo ve Vietnamu. Posíláme jim svoji lásku a povzbuzení . . . Řekněte jim, že nejsou sami . . . Naše poselství musí být: Váš zápas je naším zápasem. Váš sen je naším snem. A jednoho dne budete svobodni i vy . . .".

President Reagan pak poznamenal, že má pro vládcy komunistických států jednu otázku: "Jestliže je komunismus vlnou budoucnosti, proč stále potřebujete zdi, aby vám lid neprchal za hranice a proč potřebujete armády nebo tajnou policii, abyste lid umlčeli . . .?" President Reagan také promluvil ve prospěch zlepšení a rozšíření vysílání rozhlasových stanic Hlasu Ameriky, Svobodné Evropy a Radio Svoboda a žádal, aby byla zřízena rozhlasová stanice Radio Marti, která by vysílala na Kubu. President Reagan pak také mluvil o americké politice ve ve Střední Americe. -afa-

Demonstrace v Praze

Ve dnech 21. června až 26. června se v Praze konalo t.zv. "Světové shromáždění za mír a život, proti nukleární válce," jehož se zúčastnilo kolem 2,500 delegátů z mnoha států světa. Shromáždění se konalo pod záštitou komunistické strany Československa. Zástupcům Charty 77, kteří žádali vládu o povolení, aby se mohli shromáždění zúčastnit a osobně podat své návrhy na zachování míru ve světě, byla účast zakázána. Mluvíci Charty poslali Shromáždění otevřený dopis, ve kterém obvinili československé úřady z porušování lidských práv, ze zatýkání a věznění osob, které nesouhlasí s vládou a mají jiné politické názory. V dopise Charta dále praví, že by čs. vláda neměla mluvit o míru, když zbavuje bezbranné občany jejich svobody.

22. června byl pořadatelem Shromáždění uspořádán oficiální průvod Prahou, kterým byl oficiálně zahájen tento mezinárodní sjezd. K pochodujícím delegátům se přidaly malé skupiny mladých československých občanů, které se později od oficiálního průvodu odpjily a vytvořily vlastní průvod asi 300 osob, které nesly transparenty a provolávaly hesla jako: "Chceme mír a svobodu", "Pryč s armádou", "Svoboda všem národům",

VESTNIK

July-August 1983

Organ of the Czechoslovak National Council of America

Published monthly (Except bi-monthly July-August)

Subscription \$4.00 - Outside U.S.A. \$6.00

Editor - Vlasta Vraz

Office: 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Tel.: 656-1117

VĚSTNÍK

Červenec-srpen 1983

Orgán Československé národní rady americké

Vychází měsíčně (s výjimkou dvojčísla v červenci-srpnu)

Předplatné \$4.00 ročně - Mimo USA \$6.00

Redaktorka - Vlasta Vrázová

Úřadovna: 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Telefon: 656-1117

"Nechte děti žít", a pod. Průvod se ubíral po Václavském náměstí asi kolem půlnoci.

Pražská policie rozehnala demonstraci použitím obušků. Několik účastníků bylo zbito a nejméně šest osob bylo zatčeno.

Světové shromáždění za mír a život proti nukleární válce v Praze je platformou komunistických stran, jejímž cílem bylo odsoudit plány Severoatlantické obranné aliance na rozmístění nových amerických jaderných raket středního doletu v Evropě. Některé prominentní západní osobnosti, které jsou angažovány v mírových hnutích, se pražského shromáždění nezúčastnily z obav, že by jejich účasti bylo zneužito. -afa-

Schůzka zástupců Charty 77 se západními delegáty znemožněna

Podle zprávy Ivana Medka z Vídně, někteří západní delegáti na světové shromáždění za Mír, Život, proti Nukleární Válce, které probíhalo v Praze ve dnech 21. až 26. června, t.r., pozvali na čtvrtek 23. 6. ve 12. hodin poledne, současně i bývalé mluvčí Charty 77 k neoficiálnímu přátelskému setkání v parku Letohrádku Hvězda v Praze, v Břevnově.

Byty mluvčích Charty 77 byly již od rána stráženy STB v civilu; mluvčí pak byli sledováni policií až na místo setkání. Kromě zástupců mírového hnutí ze západního Německa a z Anglie, se na setkání dostavili i poslanci německého parlamentu. Delegáti soc. demokratické strany Německa se omluvili, protože museli odjet již dopoledne.

Z Chartistů byli přítomni všichni současní mluvčí, Jan Kozlík, Anna Marvanová a Marie Růt Krížková, dále bývalí mluvčí, prof. Jiří Hájek, Václav Hájek, dr. Bedřich Placák, dále Jakub Trojan, Miloš Hájek a další.

Do parku přišli i novináři a filmaři z německých, anglických a rakouských tiskových agentur. Počtem nejsilnějším byla však zastoupena státní policie. Přátelský rozhovor účastníků netrval dlouho. Policie obklíčila přítomné a vyzvala zahraniční novináře, aby vydali filmy a materiály. Vedoucí policie, který odmítl říci své jméno, prohlásil, že novináři mají právo filmovat pouze v prostorách určených zasedání sjezdu. Delegáti sjezdu vysvětlovali, že na žádost o povolení oficiálního setkání s Chartisty nedostali vůbec žádnou odpověď. Když novináři odmítli vydat filmový materiál, obrátili se policisté na ně s výzvou "jménem zákona" a začali jim rvát kamery z rukou násilím. Nepomohl ani návrh novináře z BBC, který byl ochoten předložit policii všechny snímky v hotelu, ani protest poslankyně západoněmeckého parlamentu. Setkání se změnilo ve rvačku. Brutální výpad policie byl namířen především proti novinářům, hrubosti však nebyli ušetřeni ani delegáti sjezdu. Incident trval více jak hodinu a schůzka byla ukončena rozeznáním delegátů a dalších přítomných.

Tři představitelé západoněmeckého mírového hnutí odletěli z Prahy na protest proti zásahu policie. Částečný záběr z tohoto setkání a "rvačky" byl zachráněn a byl promítán ve zprávách NBC. -afa-

Londýnský The Daily Telegraph - o setkání Chartistů s delegáty na Světové shromáždění za Mír, Život, Proti Nukleární Válce v Praze

Ke zprávě Ivana Medka o setkání Chartistů s delegáty na zmíněné shromáždění, které se konalo v Praze ve dnech 21. až 26. června t.r., bychom chtěli dodat několik podrobností z článku, uveřejněném v The Daily Telegraph 28. června, který také přinesl několik záběrů z tohoto setkání.

Jak již bylo oznámeno, pražská policie obklíčila delegáty, novináře a Chartisty, kteří se setkání zúčastnili a "jménem zákona" rvla kamery z rukou novinářů násilím. Podle zprávy v Daily Telegraphu byly kasety později novinářům vráceny, ale filmy byly vymazány. Některým novinářům se však podařilo filmy zachránit. Jeden britský novinář, ku příkladu, schovával kasetu s filmem celou hodinu pod paždím. Tyto zachráněné filmy byly pak promítány evropskými televizními stanicemi a - jak jsme již oznámili - také americká televizní síť NBC přinesla asi minutový záběr, který zachytil hrubé zacházení pražské policie s novináři.

The Daily Telegraph popisuje rovněž snahu britských delegátů, - kteří se měli schůzky s Chartisty zúčastnit, - "ztratit" příslušníka STB, který je sledoval tím, že přestoupili do jiné tramvaje. Článek se také zmiňuje o tom, že Anna Šabatová, manželka vězněného Petra Uhla, byla cestou od své známé na ulici policií vyzvána, aby jim předala k prohlídce svoji kabelu, což odmítla učinit. Byla odvezena na policii a držena dva dny ve vazbě.

Ironií však bylo - píše Daily Telegraph - že žádný z členů policie, která obklíčila účastníky setkání, neuměl anglicky a tak policie byla nucena přijmout nabídku Václava Havla dělat tlumočnicka.

Soukromou cestou, od osoby, která se vrátila z Československa na Západ, jsme se dozvěděli, že v hotelích, ve kterých byli v Praze ubytováni účastníci "mírového" kongresu, bylo namontováno odposlouchávací zařízení, jakož i snímávací kamery. -afa-

Helsinský den lidských práv

Prvního srpna 1983 uplynulo 8 let od podepsání Závěrečného Aktu z Helsinek. Americký kongres rozhodl, že 1. srpna bude každoroční příležitostí pro americký lid ukázat svoji solidaritu s lidem Sovětského svazu a států Východní Evropy, jejichž základní práva jsou stále porušována vládami jejich zemí.

U příležitosti podepsání vyhlášení Helsinského dne lidských práv, president Reagan poukázal na to, že Sovětský svaz a státy východního bloku, Helsinské dohody, podepsané v roce 1975, nedodržují. Jako příklad president Reagan uvedl potlačení nezávislého odborového hnutí Solidarita v Polsku, neustálé represivní zákroky proti těm, kdo se snaží o to, aby Helsinské dohody byly dodržovány a drastické snížení počtu osob, kterým je dovoleno Sovětskou vládou emigrovat ze Sovětského svazu. Takové represivní akce ohrožují realizaci skutečné bezpečnosti a

spolupráce v Evropě. Mnohem horší však je fakt, že takové životní podmínky ubíjejí lidského ducha.

V textu Prohlášení se dále praví, že Helsinské dohody jsou skutečným přínosem pro vypracování universálních směrnic pro mezinárodně přijatelné jednání jednotlivých vlád a pro ochranu základních lidských práv. Helsinské dohody jsou, říká se v Prohlášení dále, listinou práv všech národů v Evropě, zaručující jim základní demokratická práva. Závěrem prezident Reagan zdůraznil, že Helsinské dohody jsou účinným diplomatickým nástrojem ve prospěch lidské důstojnosti a svobody. "Helsinský den lidských práv" to bude každý rok připomínat. -afa-

War of Attrition on Czech Activists Fails To Get Rid of Them

Pod tímto titulkem vyšel nedávno v Los Angeles Times článek z pera Dana Fishera, pražského dopisovatele těchto novin, o životaschopnosti Charty 77, sedm let po jejím založení, zatímco Moskevská Helsinská skupina se rozpustila pod tlakem neustálé represe, právě tak jako polská skupina, známá jako KOR, která skončila svoji činnost v době vyhlášení stanného práva v Polsku. Dopisovatel Los Angeles Times poukazuje na to, že Charta 77 je tedy jedinou z hlavních skupin, založených v sedmdesátých letech za účelem monitorování dodržování lidských práv, která dosud v činnosti pokračuje; nejenže v činnosti pokračuje, ale vzkvétá - jak poznamenal Dan Fisher.

Dopisovatel Los Angeles Times dále píše, že zástupci Charty sice přiznávají, že režim je odřízl od styku se širokou veřejností, avšak s více jak 1,000 podpisateli Charty a se sympatiemi neznámých tisíců ve všech částech republiky, Charta může v činnosti pokračovat. V r. 1982, kdy represe zastánců lidských práv byla drastická v celém sovětském bloku, Charta 77 vydala více dokumentů o porušování lidských práv než rok před tím.

V červnu t.r., poznamenává dále dopisovatel Los Angeles Times, zástupci Charty 77 se zúčastnili schůzky s některými západními delegáty na t.zv. "Světový Kongres za Mír a Život, Proti nukleární válce", který se konal v Praze - přes oficiální varování režimu. Dokonce delegátům doručili prohlášení, ve kterém zdůraznili úzkou spojitost mezi mírem a lidskými právy.

Dopisoval Los Angeles Times se zmiňuje o tom, že Jan Kozlík, jeden ze tří současných mluvčích Charty 77, který nyní pracuje jako elektrikář, byl vyrozuměn, že "ze zdravotních důvodů" musí opustit své zaměstnání, ačkoliv, jak řekl se zdravotně cítí velmi dobře. Jan Hájek, 19letý syn býv. ministra zahraničních věcí a jednoho ze zakládajících členů Charty, Jiřího Hájka, nebyl přijat na universitu, ačkoliv přijímací zkouškou prošel s vyznamenáním.

V další části článku dopisovatel Los Angeles Times popisuje některé druhy represe, která je neustálá, jako ku př. sledování policií, diskriminace v zaměstnání, ve školení dětí a pod. Jiří Dientsbier, který byl odsouzen v r. 1979 a propuštěn v květnu 1982, byl varován, že pravděpodobně nenajde zaměstnání a že bude pro něj výhodnější když bude emigrovat. Dientsbier také prohlásil, že po odpykání trestu v přeplněných československých věznicích a po propuštění na svobodu, mají Chartisté určitý pocit stísněnosti, když jsou sami.

Závěrem dopisovatel Los Angeles Times poznamenává, že někteří Chartisté sice využili povolení režimu a emigrovali, ale ti, kteří zůstali, věří, že v budoucnosti dojde v Československu k demokratizaci. -afa-

Angolská UNITA propustila 45 československých občanů

Do Prahy se v těchto dnech vrátilo z Angoly 45 československých občanů, které UNITA (partyzánská jednotka, bojující za

osvobození Angoly od komunistické nadvlády) držela jako rukojmí od března t.r. Propuštěno bylo 21 dětí, 17 žen a 7 mužů. Podle zprávy ČTK byli tito občané na letišti uvítáni ministrem zahraničního obchodu Bohumilem Urbanem a náměstkem ministra zahraničních věcí, Jaromírem Johannesem. V rukou UNITY v jižní Angole zůstalo ještě 20 československých techniků, kteří budou propuštěni až angolská komunistická vláda propustí na svobodu vězněně stoupence UNITY. Propuštění československých občanů zprostředkoval Mezinárodní výbor Červeného kříže.

Současně s československými občany bylo propuštěno také 10 Portugalců a před tím UNITA propustila tři brazilské rukojmí, kteří původně pracovali pro angolskou vládu. Mezinárodní Červený kříž pracuje na propuštění zbývajících československých občanů a Portugalců. -afa-

Den americké nezávislosti - projev velvyslance Jack F. Matlocka

Americký velvyslanec v Praze, Jack F. Matlock, promluvil k československému lidu u příležitosti 207. výročí nezávislosti Spojených států. Projev učinil česky a slovensky. V české části projevu velvyslanec Matlock zdůraznil, že 4. červenec je především oslavou svobody a potvrzením oddanosti zásadám, které svobodu umožňují. Připomenul, že po celou historii se Američané snažili uchovat a rozšířit svoji svobodu, a to nejrůznějšími způsoby. V průběhu tohoto procesu polemizovali o tom, jak může svoboda nejlépe vzkvétat a shodli se na tom, že co svobodu umožňuje je výrok Abrahama Lincolna, že vláda musí být vládou lidu, lidem a pro lid. To je krédo všech Američanů. Ve svém projevu velvyslanec Matlock dále zdůraznil, že život se nezastavuje a že jedině lidé, kteří se obávají budoucnosti, lpí na zastaralých politických heslech a strukturách, a podotkl, že americká ústava nedovoluje mocným jednotlivcům nebo skupinám v Americe, vydávat nějaké náhlé a arbitrážní příkazy. Velvyslanec Matlock dále řekl, že pravidlem amerického politického a kulturního života jsou různorodost a pluralita. Američané respektují hodnoty, kterých si cení jiné společnosti a usilují o takový svět, ve kterém může každý člověk rozhodovat o svém osudu, aniž je vystaven síle a hrozbám jiných.

Ve slovenské části svého projevu se velvyslanec Matlock zabýval otázkou obrany národa a snahou presidenta Reagana zachovat ve světě rovnováhu vojenské moci. Zmínil se při tom o vyjednávání a návrzích amerických presidentů od r. 1946 na omezení zbrojení a snížení nebezpečí války. Poznamenal při tom, že pokrok na cestě k těmto cílům může být jen pozvolný, protože otázky, které nutno řešit, jsou komplikované.

Závěrem svého projevu velvyslanec Matlock přál národům Československa všechno nejlepší s připomínkou, že mnozí Američané, kteří jsou potomky přistěhovalců at' již z českých zemí nebo ze Slovenska, hráli významnou roli při formulování duchovních hodnot v Americe a při budování americké společnosti. -afa-

Mezinárodní organizace práce (ILO) kritizuje Československo

Na výročním zasedání Mezinárodní organizace práce v Ženevě byla 263 hlasy proti 4 - přes protesty východního bloku - přijata zpráva, kritizující persekuci obhájců lidských práv v Československu, 164 delegátů se zdrželo hlasování. Tato akce - zdržet se hlasování - byla organizována delegáty sovětského bloku a zástupci států třetího světa v naději, že celkový počet hlasů bude snížen pod požadované quorum 248 hlasů. Z výše uvedeného počtu hlasů je zřejmé, že se tento manévr komunistům a jejich přátelům nepodařil.

Jiná zpráva ze Ženevy hlásí, že ILO odmítla úsilí zástupců států sovětského bloku omezit pravomoc kontrolních orgánů, které prý nejsou neustranné; jejich kontrolní mechanismus prý je namířen proti státům komunistického světa a rozvojovým zemím. K této konfrontaci došlo po rozhodnutí polské vlády bojkotovat letošní zasedání ILO, když její výkonný výbor rozhodl zahájit vyšetřování pracovních podmínek v Polsku. -afa-

"Democracy Initiative"

V rámci Democracy Initiative, čili programu, který podporuje vývoj demokracie a demokratických institucí ve světě, který byl vyhlášen prezidentem Reaganem v r. 1982 v Londýně, byly State Departmentem uspořádány již dvě konference pro akademiky a zástupce třetího světa a "briefing" pro zástupce "non-governmental organizations", kteří pracují na poli lidských práv, kterého se za ČSNRA zúčastnila A. Faltusová. Zástupcem ČSNRA ve Washingtoně, jakož i Ústředím ČSNRA v Chicagu bylo pro tento program doporučeno několik iniciativních myšlenek. - Poslanecká sněmovna odhlasovala nedávno pro tento účel - v rámci rozpočtu State Departmentu - příslušné fondy, z čehož asi 31 milionů dolarů připadne t.zv. National Endowment for Democracy. Přibližně polovina této částky připadne AFL-CIO pro její Free Trade Institute a pro obdobný institut pod záštitou Americké Obchodní Komory. Zbývajících 15 milionů dolarů bude přiděleno obdobným programům různých privátních institucí. -afa-

Freedom Federation White House Briefing

Pro zástupce členských organizací Freedom Federation a další pozvané hosty byl 22. června t.r. uspořádán v Bílém domě "briefing" o situaci ve Střední Americe, která je kritická. K přítomným promluvila Faith Ryan Whittlesey, Assistant to the President for Public Liaison, dr. Roger Fontaine, Senior Staff member, National Security Council, Judge William P. Clark, National Security Advisor, dr. Walter Raymond, Office of Communication and Information v Bílém domě, Col. Lawrence Tracy, Director for Central America, Department of Defence, dále Dolf Droge a Linas Kojelis z Office of Public Liaison.

Colonel Tracy vysvětlil, že Střední Amerika hraje v plánech Sovětů důležitou úlohu v tom smyslu, že má odvrátit americkou pomoc Evropě a vystavit tak kritickou část světa zvýšenému nebezpečí se strany SSSR. Promítáním vhodných diapositivů doplnil svoji výbornou analýzu důležitosti amerického "zázemí" pro transport potravin a zbraní do Evropy v případě konfliktu. Colonel Tracy také upozornil na to, že pád Střední Ameriky do rukou komunistů by, podle odborných odhadů, znamenal příliv nejméně 5 milionů uprchlíků do USA.

Další řečníci doplnili tyto informace údaji o boji odpůrců komunismu ve Střední Americe a o úloze Kuby v plánech Sovětského svazu. "Briefing" pro Freedom Federation zařídil Linas Kojelis z Public Liaison Office, který byl svého času členem Freedom Federation. Československou národní radu americkou zastupovali Anna Faltusová a Dr. Josef Hašek. Další pozvaní hosté, kteří se "briefingu" zúčastnili, byli p. Pavel Šturman, plk. Jaroslav Kašpar Pátý, dr. Čestmír Ješina a p. Vávro Ryšavý. -afa-

Čtrnáctá pololetní zpráva Státního Departmentu o plnění Helsinské dohody

Nedávno vydal Státní Department další pololetní zprávu o plnění jednotlivých článků Závěrečného aktu z Helsinek, kterou vydává na základě příslušného zákona dvakrát za rok. Poslední zpráva zahrnuje období od 1. prosince 1982 do 31. května 1983.

Zpráva se zabývá nynější fází konference v Madridu, pokračující okupací Afganistanu, která stojí v cestě pozitivní

spolupráci účastníků konference, dále následky stanného práva v Polsku a t.zv. emigrantskou daní, kterou musí platit občané států sovětského bloku, kteří se chtějí vystěhovat do zahraničí. V této souvislosti se zpráva zmiňuje zejména o Rumunsku.

Pokud se týká Československa, zpráva Státního Departmentu zdůrazňuje fakt - tak, jak byl zdůrazněn v každé zprávě dosud v této věci vydané - že čs. režim do velké míry neplní ustanovení Závěrečného Aktu z Helsinek, zejména pokud se týká článku VII, který pojednává o lidských právech. Ve zprávě jsou uvedeny četné případy čs. občanů, kteří byli uvězněni jen proto, že se domáhali svých práv, které jim zaručuje nejen Všeobecná deklarace lidských práv a jiné mezinárodní dohody, včetně Závěrečného aktu z Helsinek, ale také zejména československá ústava. Zpráva přináší podrobnosti o případech Ladislava Lise, Jaromíra Šavrdu, Jana a Josefa Wunsche, Jitky Tůmové, Mikuláše Duraye a jiných, jakož i podrobnosti o pronásledování kněží a lajků pro náboženskou činnost; zmiňuje se také o emigraci slovenského historika Jána Mlynárika, českého historika Karla Bartoše, novináře Karla Kyncla a o propuštění z vězení spisovatele Václava Havla, který ve vězení těžce onemocněl.

Pokud se týká slučování rozdělených rodin - v této otázce je zpráva State Departmentu příznivější. Přes byrokratické zdlouhavé vyřizování dokumentů potřebných k vystěhování, jsou případy rozdělených rodin vyřizovány kladně, většinou během 12-18 měsíců.

Cesty do zahraničí jsou nyní však omezovány, zejména do USA, právě tak jako povolení cizincům k návštěvě Československa. Pokud se týká "výměny informací", nenastalo na čs. straně žádné podstatné zlepšení a v oblasti kulturní a vědecké výměny byly zaznamenány jen ojedinělé případy. -afa-

"The Yalta Syndrom"

Známý západoněmecký publicista Karl Gustav Storm psal nedávno v časopise "Die Welt" na toto téma. Sovětský zahraničně-politický časopis "Nová Doba" vytýkal komunistickému týdeníku v Polsku, "Politika" - a tím tedy nepřimo gen. Jaruzelskému - že "zpochybňuje samo ujednání Jaltské dohody, která na začátku r. 1945 rozhodla o osudu Evropy". Ani Roosevelt, ani Churchill - píše Strom - kteří se Stalinem dohodu ujednali, zajisté nemysleli, že na základě oné dohody dojde na desítky let k rozdělení Evropy do dvou bloků. Že ještě dnes existuje takto rozdělená Evropa je důsledek sovětské imperialistické politiky, konstatuje Strom a vysvětluje t.zv. Jaltský syndrom, t.j. co si Sovětský svaz pod touto dohodou představuje. Dále podrobuje rozboru vývoj v zemích střední a východní Evropy od konce druhé světové války.

Sověti se dívají na Jaltskou dohodu, píše Strom, jako na plod svého vojenského vítězství, tedy jako na válečnou kořist a za samozřejmé pokládají skutečnost, že v těchto zemích nejenže vládnu konunisté, nýbrž že jsou mocensko-politicky pod úplnou kontrolou Moskvy. A že tyto země draze zaplatily a stále platí své mocensko-politické zglajchšaltování, je málo zajímavá. Strom píše doslovně: "Kdysi bohaté země, jako Československo, zaplatily Jaltu ztrátou své vedoucí pozice jako průmyslový stát. A protože Jalta, a co po ní následovalo, nepřineslo národům východní části Evropy ani svobodu, ani ve většině případů blahobyt, muselo nutně dojít v socialistickém bloku zemí k trhlínám . . .". Strom je vidí v rostoucím národním uvědomění v těchto zemích. Ironií je, že toto uvědomění začalo v době, kdy se SSSR podařilo pomocí t.zv. východních dohod, potvrdit své teritoriální a mocensko-politické vlastnictví. Malé národy střední a východní Evropy si uvědomují, píše dále Strom, že civilizace předčí své vládce. Tedy po dlouhých letech, kdy národům východní části Evropy hrozilo, jako národům balkánským za

Omanské říše, upadnutí do jakési beznadějnosti, se v nich začíná probouzet národní uvědomění, s kořeny sebezpoznání. Je to dlouholetý a snad i svízelný proces a také důvod, proč Sověti dnes tak polekaně reagují, jakmile je řeč o Jaltě. Potud Strom.
-afa-

Dr. M. Ferjenčík

Pražská jar

Živelný to prejav našich národov doma a to Čechov a Slovákov v miere rovnakej. Koniec druhej svetovej vojny a porážka Hitlera neprinesli našim národom doma očakávanú slobodu. Krvavý, nel'udský režim nacizmu bol vystriedaný ešte surovejším režimom sovietskeho komunizmu. Slobodný Západ namiesto, aby bol pomáhal národom vo sfére sovietskeho vplyvu dostať sa z otroctva a žiť konečne slobodne a l'udsky dostojne, ustúpil a ustupoval zlu a nepravde. Doba, ktorá nasledovala po februári 1948 bola pre nás dobou temna, dobou zúfalstva. Nechceli sme a nemohli sme verit, žeby sa naše malé národy poddali surovej sile a ztotožňovali sa s heslom Bertranda Russella: "Better red, than dead". Tradičným heslom našich národov, či to boli vojská Husitov, našich legionárov, lebo slovenských povstalcov a bojovníkov druhej svetovej vojny, bolo vždy "vol' radšej nežit, ako byt' otrokom". Občasné prejavy odporu - odpor robotníkov v Plzni, naši Chartisti, prejavy našich blízkych príbuzných, že ich ani žaláre, nel'udské zachádzenie a popravy - neznavili viery a túžby po slobode. Táto viera v silu národa, národa Masaryka, Husa, Komenského, Štefánika, Horákovej, gen. Piku a pluk. Šveca prehovorila jasnou rečou, že chce slobodu, že chce rešpektovanie l'udských práv, že chce uznanie práv na sebaurčenie v "Pražskej Jari".

Sloboda bola surovou silou komunistických armád pošliapaná. Koreň nášho národného odporu a túha po slobode leží hlboko v srdciach všetkých našich l'udí, ktorí nezradili a neprestali milovať svoju rodnú, krásnu zem, trvá a bude živým pokial' národ sám bude žiť a jedného dňa vyrazí v jednotný, silný, neodolateľný odpor proti nepravde a tyranii. Verím, že to príde. V hustej tme, ktorá nás obklopuje sa začínajú objavovať trhliny, začína svitať, prenikať svetlo nového dňa, len držať pokope, pracovať svorne, nezradzovať a nerozkladať. Vziať si príklad z pol'skej solidárnosti. Národ zjednotený, národ odhodlaný brániť slobodu a pravdu nemože byť ztotočený. Keby sa porobené národy vzpomatali a začali bojovať svorne pre spoločnú vec a spoločný cieľ, odložili svoje menej dôležité záležitosti, často vyvolané a zveličované komunistickou propagandou bol by to skorý koniec nenávidenej éry sovietskeho komunizmu.

Několik údajů o Československu

Západní tisk nedávno přinesl několik statistických údajů o Československu. Jde zejména o kategorii zločinnosti, do které režim zařazuje také t.zv. "zločiny proti republice" - tedy politickou činnost, která v r. 1979 činila 2.53 procent z celkového počtu zločinnosti. V roce 1981 však činila již 5.2 procenta z celkového počtu zločinnosti. Touto činností se rozumí ku příkladu rozšiřování kritických materiálů, pokusy o ilegální přechod hranic, atd. Pokusy o ilegální odchod za hranice činily ku př. v r. 1979 z celkového souhrnu "zločinů proti republice" 86.8 procent; v roce 1981 to však již bylo 91.3 procenta. Téměř polovinu v této kategorii tvořili dělníci a techničtí pracovníci, pak následovali úředníci a intelektuálové. Pokud se stáří týká, více jak třetinu představují lidé ve věku od 19 do 30 let. -afa-

Prohlášení

Na předsednické schůzi Československé národní rady americké v Chicagu dne 9. srpna 1983 přítomní odsoudili jednomyslně článek v Hlasateli ze dne 26. června "Dnešní svět má velkých lidí" - Dr. Jozef Tiso (1887-1947). V článku se velebí Tiso, my však nemůžeme zapomenout, že Tiso za války byl na straně našich úhlavních nepřátel. Zavrhneme toto zkruslování dějin.

Vladimír Škutina

Zatracený Švejk v srpnu

Dočetl jsem se, že dva největší nepřátelé našeho národa byli Karel Marx a Jaroslav Hašek. Se svým Švejkem. Dočetl jsem se to v jednom exilovém časopise. A jeden z 27 prezidentů budoucí Československé republiky tam veřejně dále navrhuje, aby byl doplněn starý křesťanský obřad (vymyšlený tehdy pro prost'áčky, aby se hodně báli): "Odříkáš se d'ábla?" a nešťastník musí honem přitakat: "Odříkám!" Sedmadvacátý prezident budoucí Československé republiky, který samozřejmě uvrhne do věčného zatracení všechny ostatní samozvance, navrhuje, aby obřad byl doplněn: "Odříkáš se Švejka?" a povinností všech je zvolat: "Odříkám!" Kdo nezvolá, bude zatracen. Naštěstí jen z kruhu této nejmenší z úplně malých exilových stran.

Když jsem to četl, myslel jsem, že to je Husopas nebo můj literárně zábavný Magazín a že někdo píše parodii či satiru k stému výročí narození Jaroslava Haška. O nikoli. Bylo to myšleno smrtelně vážně. Sedmáct let před koncem tisíciletí...

Co vadí suchotřasům na Josefu Švejkovi? Snad těch pár neslušných výrazů, které používá? Ne, ne. Vadí jim Haškův a Švejkův humor. Mylně tvrdí, že Švejk byl půllitr a ne vtip.

Ve Švejkovi jsou samozřejmě místa, která si protiřeká. Místa, která psal Jaroslav Hašek na objednávku. Ale jádro Švejka je jeho tváření se prostým mužem z lidu, který jakoby nikomu neubližuje, ale ve chvíli, kdy se toho jeho nepřítel (nebo nadřízený či představitel moci) nejméně nadá, uštědří mu Josef Švejk takový kopanec, že - obrazně řečeno - letí onen představitel hlouposti hlavou přímo do nejbližšího kandelábru.

Uvedu názorný příklad z dějin právě 15 let starých. Kdyby mužové, kteří tehdy rozhodovali o osudu t.zv. Pražského jara, měli trochu smyslu pro humor, kdyby v sobě měli trochu Švejka, možná, že se dalo zabránit vstupu sovětských vojsk 21. srpna do Československa. Když tehdy začátkem léta byly československé hranice neprodyšně obšancovány vojsky Varšavského paktu a mužové, kteří měli v rukách moc, to dobře věděli, kdyby byli tehdy nařídili úplnou mobilizaci a stáhli všechna čs. vojska k západní hranici a kdyby byli zvedli telefon a zavolali do Moskvy a řekli: "Ve chvíli, kdy noha prvního sovětského vojáka vkročí na čs. území, československá armáda ihned vtrhne do Bavor!" Vsadím se, že by si to bývali v Moskvě setsakramentsky rozmyslili. Mohu to potvrdit, protože jsem tuto teorii vyslovil veřejně v říjnu 68 v pražské Lucerně a pak jsem byl za to u soudu obviněn z navádění k vypuknutí třetí světové války.

Vím, že budu zas zavrhován (tentokrát zas úplně zprava) a že se možná budou i modlit přívrženci sedmadvacátého budoucího prezidenta budoucí Československé republiky, abych byl uvržen do pekel - pokud možno ještě za života, lež nemohu se nezastat tohoto dobrého muže, jenž netoužil zapálit chrám bohyně v Efezu, jako to učinil ten hlupák Herostrates, aby se dostal do novin a školních čítanek. Mám rád tohoto dobrého muže Josefa Švejka. Nejen proto, že mi poskytl mnoho smíchu a radosti. Ale i proto, že měl v rozhodujících chvílích mnohem víc rozumu než ti, kteří se jedním dechem odříkají d'ábla... a Josefa Švejka!

Zemřel JUDr. Jaroslav Jíra, vynikající právník

V jihokaliifornském městě Santa Barbara zemřel 27. dubna 1983 ve věku 76 let JUDr. Jaroslav Jíra, exulant z r. 1948, vynikající právník a vědecký pracovník v oboru práva občanského, trestního a mezinárodního, vynikající řečník, ovládající několik jazyků.

Narodil se 6. září 1906 ve Chvalkovicích, okres Olomouc. Po studiích na právnické fakultě University Karlovy r. 1932 dosáhl hodnosti doktora věd právních a státních. V Československu byl v letech 1936-1939 soudcem Vojenského Divisního soudu v Praze, a předsedou Trestního nalézacího senátu. Po nacistické okupaci ČSR byl převzat do civilního soudnictví a přidělen jako soudce k Státnímu zastupitelství u Krajského trestního soudu v Praze. Z iniciativy dr. Jaroslava Jíry počalo Státní zastupitelství v Praze, r. 1946 vyšetřovati a stíhati také trestné činy spáchané sovětskými vojáky v ČSR, a trestné činy páchané příslušníky komunistické strany na civilním obyvatelstvu. V zájmu československého přátelství se Sověty tyto trestné činy do té doby stíhány nebyly. V letech 1945-1948 dr. Jaroslav Jíra uveřejnil v právnických revuích řadu právních pojednání, v nichž rozbíral a srovnával sovětské zákony a zákony států za Železnou oponou, se zákonodárstvím v zemích demokratických.

Pro tento svůj protikomunistický postoj byl dr. J. Jíra komunistickou stranou nenáviděn a byl okamžitě, po komunistickém převratu v únoru 1948 zbaven své soudcovské funkce a bylo proti němu zahájeno trestní vyšetřování a stíhání. Dr. Jaroslav Jíra a jeho manželka dr. Anděla Kozáková-Jírová, prvá žena jmenovaná notářem v ČSR (a v celé Evropě), byli prohlášeni za "nepřátele lidové demokracie" a nezbyvalo jim pro záchranu života nic jiného, než z ČSR tajně uprchnout.

V Paříži se ihned zapojili do pomocné práce pro ostatní čs. uprchlíky, kteří v tisících hledali asyl ve Francii. R. 1949 emigrovali oba manželé do Kanady, kde měl dr. Jíra příležitost, aby v československém oddělení kanadského rozhlasu upozorňoval světovou veřejnost na trestné činy, jichž se dopouštěl komunistický režim na čs. občanech.

Do Spojených států amerických emigrovali manželé Jírovi v dubnu 1951 a usídlili se ve Washingtonu, D.C. Dr. Jaroslav Jíra byl přijat do knihovny amerického kongresu (Library of Congress), jako senior analyista, do nově zřízeného oddělení Mid-European Law Center (Středoevropské právní středisko), které se zabývalo rozborů zákonů, vydaných v zemích za Železnou oponou.

Ve Washingtoně, D.C. dr. J. Jíra vystudoval právo (1951-53), dosáhl titulu Master Degree "Srovnávacího práva". V letech 1953-56 dosáhl hodnosti knihovníka na Katolické americké universitě (Catholic University of America). Stalo se tak disertační prací, pod názvem "Právní základ a rozvoj čs. veřejných obecních knihoven v letech 1918-1945".

Dr. Jaroslav Jíra byl autorem řady vědeckých publikací v oboru práva trestního, občanského a administrativního, z nichž některé byly uveřejněny také v evropských zemích.

Dr. Jaroslav Jíra, se svými studiemi, vědeckými pracemi a úřední činností se zařadil mezi přední čs. právníky a vydobyl si uznání i u amerických úřadů, u nichž pracoval.

Po likvidaci "Středoevropského právního střediska" v knihovně amerického kongresu byl převzat do služeb District of Columbia (D.C.), kde byl zaměstnán až do odchodu do pense r. 1974, kdy se Jírovi usídlili v Santa Barbara, kde dr. Jíra zemřel po několika těžkých srdečních záchvatech.

Vyslovujeme paní JUDr. Anděle Jírové-Kozákové upřímnou soustrast.
Jožka Pejskar

Posmrtná vzpomínka na vlastence Viléma Buršíka

Vilém Buršík byl rodák z Česko-Budějovicka, z vesničky přímo pod hřebenem pohraničních hor. Již toto místo zrození, tamní hraničářská tradice a hlavně zlý osud národa způsobily, že Vilém vyrostl ve věrnou, přední stráž obránce nezávislosti a svobody. Jeho mládí a v muže dospívání spadá do té jasné historie, kdy naší malé, nešťastné zemi na chvíli vysvitlo slunko svobody první republiky. K té době ve svých myšlenkách Vilém se vracel, a pro její obnovu celý život žil, bojoval a pracoval. Ty št'astné chvíle naší republiky byly náhle strženy zradou Evropy a diktátem Mnichova, kdy odstoupením pohraničních krajů obrana země byla smrtelně zkomplikována a milión Čechů vracejících se ze svých domů a gruntů s uzlíčkem vyhoštění byli obětováni iluzi strašpytlů zachránit mír. Srdce Vilémovo se v té době nejen ztotožňovalo s bolestí vyhoštěnců a smutkem národa, ale i nadále věřil v prapor Masarykův, že pravda zvítězí, že germánské zlo a pýcha nepovládnou na věky. Když černí, apokalyptští nacističtí jezdcí vtrhli do země, Vilém nečekal a odešel bojovat za svou vlast.

Překročil hranice do Polska, ale Polsko nechtělo jeho pomoc - poráženecká nálada Evropy pořád ještě radila neprovokovat Hitlera. A tak Vilém se přeplavil do Francie, ale ještě ani tam českoslovenští bojovníci nebyli organizováni, a Vilém vstoupil do jihofrancouzského městečka Agda, kde se tvořila čs. zahraniční armáda. S ní potom odešel na frontu a bojoval jižně od Paříže a na řece Loire. Po porážce Francie čs. jednotky se evakovaly do Anglie. Tam Vilém dostal tvrdý výcvik. Z Anglie byl poslán do Ruska, kde u jedné naší brigády stal se velitelem ženistů. S touto brigádou se potom probíjel na dlouhé cestě od Kyjeva až do vlasti. Ty boje na této cestě svědčily o Vilémově neohroženosti a statečnosti, at' už to bylo při tvoření průchodů v minových polích, či v útoku. Konečně dosáhl cíle, pro který odešel, probjoval se domů a dožil se osvobození. Ale už tehdy vězel v jeho srdci trn nejistoty, zda ta sovětská družba, smlouva o věčném přátelství není jen předstírání a klam, jak uspat národní bdělost a uvést národ v nové, tentokrát rudé otroctví.

Vždyť jeho zkušenosti z Ruska mu ukázaly nejen usmívající diplomatickou tvář, ale i tvrdou ruku Sovětů a bezohlednou moc politických komisařů a policejního bezpečnostního systému, at' už šlo o zbolševizování čs. sboru, či instruke parašutistů označující čs. buržoazii za hlavního nepřítele v budoucím socialistickém státu. Když únorový puč 1948 ukázal tu pravou, bezohlednou tvář rudého imperialismu, Vilém po druhé opustil svou vlast, aby v rozhlasu Svobodné Evropy upozorňoval na toto nebezpečí.

Po příchodu do Ameriky Vilém neustal ve své národní činnosti. Mezi krajany přes všechny kruté porážky šířil víru, že po přejití vichřice hněvu, vláda se vrátí do rukou českých, že byli jsme a budem a i tu rudou bídu přežijem. Tato víra předávaná z generace na generaci je podmínkou nového osvobození. Ve své obětavé činnosti na poli národním, Vilém našel plnou podporu u své ženy Elišky a v celé rodině.

Čest jeho světlé památce.

Alois Šeda

Dary - In Memoriam:

Vlasta Dempsey - věnuje dcera Virginia E. Humphrey, FL	\$ 10.00
Anton Benesh - Jaroslav Kraus, MI	20.00
John Šrámek, MI	20.00

Dary na činnost ČSNRA

Odbočka Washington, DC	\$1000.00
------------------------	-----------

Prosíme, oznamte nám včas změnu adresy

Odbočka "Štefánik", oblast Chicago

Laskavostí obětavé sestry Bláži Laurichové se konal tradiční piknik v její zahradě u jezera v Lindenhurst u Lake Villa v neděli, 7. srpna. Piknik se pořádal za úmorného vedra, ale to neodradilo účastníky. O výborné občerstvení bylo jako obvykle postaráno. Výtěžek z pikniku byl určen Radě na podporu její záslužné činnosti k uctění památky zesnulého spoluzakladatele odbočky, bratra dr. Jindřicha Lauricha.

Oprava

Ve zprávě "Gen. Štefánik" v minulém čísle Věstníku redakce omylem zaměnila jméno hostitele pěkného večírku "Štefánik byl na safari". Hostitelem byl dr. Henry Synek, právník, člen odbočky, jehož dům ve Winnetce poskytl pohostinství. Redakce se omlouvá a chybu opravuje.

Odbočka "28. říjen"

Nebylo o nás mnoho zpráv ve Věstníku v poslední době. Nikoliv proto, že by odbočka nevyvíjela činnost, naopak odbočka pracovala na plné obrátky. Nejnáročnějším úkolem bylo rozhodnutí odbočky dát našim krajanům častější a pokud možno hodnotnou zábavu. Nabídl se bratr Pur, že se pokusí sehnat klasické české filmy z let třicátých a čtyřicátých a že bychom je mohli promítat pravidelně jednou za měsíc. A tak jsme tento cyklus českých filmů začali promítat v březnu letošního roku a to filmem Roztomilý člověk s Oldřichem Novým v hlavní úloze. Následovaly filmy Těžký život dobrodruha a Prstýnek, oba s Otomarem Korbelařem v hlavní roli.

Byli jsme překvapeni ohlasem a zájmem krajanů o tento druh zábavy. Na první promítání filmu přišlo tolik krajanů, že se ani do sálu nevešli. Přemístili jsme proto promítání do sálu Sokola Berwyn, kterému jsme velmi vděční za zapůjčení sálu. K našemu překvapení přišlo i mnoho anglicky mluvících krajanů, protože filmy mají anglické titulky.

V promítání filmů hodláme pokračovat v podzimních i zimních měsících. Bližší informace se dočtete v krajském tisku.

Odbočka 28. říjen byla také velice aktivní v podpoře krajských akcí a podniků. Odbočka na tyto akce uvolila v posledním roce částku 3,200 dolarů. Peníze byly dány na následující účely:

- \$500 na pamětní desku T. G. Masaryka ve Vídni,
- \$500 na přemístění sochy K. H. Borovského,
- \$500 na chartisty,
- \$500 na American Fund for Czechoslovak Refugees,
- \$500 na ČS. sdružení v Kanadě,
- \$500 na Věstník ČSNRA,
- \$200 Ústředí ČSNRA k uctění památky bývalého předsedy F. Kalkuse.

O tom že dary byly dány na dobré účely svědčí děkované dopisy. Z Vídně došlo dvoje poděkování a obrázky z odhalení sochy TGM. Odhalení desky prý mělo nesmírný politický význam a na její odhalení se dostavili členové rakouské vlády v čele s kancléřem Bruno Kreiským. V druhém dopise nám píše Ivan Medek "... potvrzují příjem šeku na 500 dolarů. Částku ihned poukazují prostřednictvím rakouského pomocného fondu na adresy nejpotřebnějších lidí (zejména rodinám vězněných) v Československu. Velice si vážíme pomoci, která je důkazem krásné lidské solidarity . . ."

Další poděkování přišlo od dr. Jana Papánka z New Yorku.

Vážení priatelja:

S vd'akou potvrdzujeme príjem listu a daru \$500 zo 7. júla 1983 na pomoc československým uprchlíkom. Zad'akujte láska-ve i odbočke "28. říjen" za túto veľ'mi potrebnú spomienku na tých najpotrebnejších československých utečencov z komunizmu.

Podmienky príst'ahovania sa uprchlíkov sa stále zostrujú. Každý uprchlík musí mať sponzora a musí byť o neho postarano s bytom a prácou. Len málo jednotlivcov pomáha a tak to musí obstarávať naša kancelária a jej odbočky.

Od októbra minulého roku sme pomohli 600 uprchlíkom prísť do Spojených štátov a vyše 700 ich išlo do iných zemí, hlavne do Kanady a Austrálie. Noví stále prichádzajú vo veľ'kom počte. S vd'akom a priateľsky, Dr. Ján Papánek

Nejotřesnější a také nejdojemnější dopis nám však došel od Československého národního sdružení v Kanadě. Dr. Victor Zicha v něm píše, že "... pomoc z bratrské Ameriky došla jako ta pověstná U.S. Cavalry - v pravý čas." Dovolte nám pro jeho závažnost citovat i další část dopisu: "... stále ještě máme na starosti několik jednotlivců, kterým jsme doposud nenašli práci. Děláme vše co jest v naší moci, přesto jsme měli smůlu s posledním případem. Byla to mladá dívka, která zde vystoupila z letadla (mířící na Kubu - poz. HT) právě na weekend, kdy nikdo z naší organizace náhodou nebyl ve městě. Imigrace ji poslala do Detention Centre, kde bylo několik desítek komunistů ze San Salvadoru a Haiti. Tito lidé byli v železnicích, připraveni do příštího letadla nazpátek. Ona se toho lekla a v domnění, že ji Kanada též pošle domů do Československa, se nám nervově zhroutila. Imigrace ji dovezla do nejbližší nemocnice. Já jsem tam byl několikrát se skupinou nových, měl jsem sebou dvě mladé lékařky, 26 roků, jejího věku a též Slovenky. Postavily ji na nohy k radosti ošetřujícího personálu. Byl to zážitek, který se nedá slovy popsat. Jak lékaři tak i sestry a imigrační úředníci ji radostí líbali. Je to velmi hezká dívka. Všichni jsme si dávali vinu, že prodělala těžké začátky, přestože nikdo z nás na tom nemá vinu . . ."

Těmito stručnými výňatky z dopisu jsme pouze chtěli demonstrovat, jak důležité je, aby naše činnost pomáhala tam, kde je toho tak desperátně třeba.

S velikým politováním musíme sdělit krajské veřejnosti, že odbočka letos neuspořádala tradiční piknik u Látů v Michiganu z důvodů, které leží mimo dosah možností členů odbočky i manželů Látových. Je to velká škoda. Piknik býval velkým společenským a finančním přínosem pro odbočku. Chybějící příjem budeme jen těžko nahrazovat. Ing. HT

Z dopisu br. Šrámka za Oblast Michigan

Zasílám program a dvě fotografie z festivalu ve Wyandotte, který byl po všech stránkách úspěšný a spolupráce se Sokolem výborná. Včera jsem ukončil inventuru a teď vyřizuji nahromaděnou poštu.

S potěšením oznamuji, že letos zde budeme oslavovat 28. říjen a že zde bude účinkovat Miluška Šimková. Její pásmo, nazvané "Písň mé vlasti" se bude skládat ze dvou částí, z národních, jakož i populárních písní a úryvků ze Smetanových a Dvořákových oper.

Přikládám dar - In Memoriam Anton Benesh od: Jerry Kraus \$20.00, John Šrámek \$20.00.

Katolický den v Chicagu

V neděli 18. září pořádá chicagský distriktní Svaz českých katolíků tradiční **Katolický den** a zve širokou krajskou veřejnost na Velehrad.

**AMERICAN PŘEDPLATNÉ
BULLETIN ↘ \$4.00 ROČNĚ**

Č. S. A.

Nejstarší bratrská a sesterská podpůrná jednota
v Americe jest připravená poskytnouti Vám
nejvýhodnější druhy životních pojistek plně
zabezpečujících Vaši ochranu.

Rovněž nabízíme pojistky poskytující pravidelný
starobní důchod jakož i pojistky hypoteční.

Další informace ochotně podají:

CSA FRATERNAL LIFE

(Formerly Czechoslovak Society of America)

"Pioneer of Fraternal Life Insurance"

CSA PLAZA

Telefony (312) 795-5800 - (312) 242-2224

2701 SOUTH HARLEM AVENUE

BERWYN, IL 60402

VĚSTNÍK

CZECHOSLOVAK NATIONAL COUNCIL
OF AMERICA
2137 So. Lombard Ave. - Room 202
Cicero, Illinois 60650

ADDRESS CORRECTION REQUESTED